

Karheaa Ja Kaunista

Yö

Kylmд poskillaan, tuuli hiuksissaan,
Hдn katsoo mua ja hymyilee,
Vaikka viiman tuntee, ja vдрisee.
Kдттддн ojentaa, pyytдд kattoa,
Hдn yцтд varten ja sanoilleen
Painon laittaa ja kuiskailee.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirpedд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Niin hento varreltaan, silmдт tulvillaan,
On kuvia ja sanoja,
Kun hдn kertoo mulle matkoistaan,
Pidд лдhellд, sanoo silmillддн,
Ei yц тдд jatku aamulla,
Kun silloin тдytyy jatkaa taas.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirpedд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Toiset meistд luodaan
Kulkemaan ja katsomaan,
Kun aurinko puiden рддlle nousee
Ja varjot valaisee.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirpedд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.

Karheaa ja kaunista,
On тддллд taivaltaa.
Kirpedд ja raikasta,
Yksinkin on vaeltaa.
Silti aina tarvitsee
Kohteen tunteilleen,
Muuten kaatuu ja putoaa,
Jos muuta haluaa.